

Antal af 400, saa vil det sees, at deraf maatte følge, at disse 400 enten maatte udgjøres af de 200 Tugthuussfanger, som der ikke er Plads til i Horsens, og 200 Forbedringshuussfanger — hvilket Fald der paa Christianshavn vilde komme 300 Forbedringshuussfanger — eller ogsaa maatte alle 400 Forbedringshuussfanger være at henvise til Viborg, og paa Christianshavn vilde der da komme 200 Tugthuussfanger og 100 Forbedringshuussfanger. Da nu Bygningen i Viborg kun er bestemt til 50 Dagceller, saa vil det sees, at disse 50 Dagceller vilde blive benyttede enten for 400 Forbedringshuussfanger, eller for 200. Det har ganske sikkert været det oprindelige Udkastis Mening, at der ikke skulde være Tugthuussfanger i Viborg, thi ellers vilde alle Tugthuussfanger komme til Sjælland, og alle Forbedringshuussfanger til Derno, og det vil altsaa sees, at naar denne Plan følges, saa vil Viborg faae 400 Forbedringshuussfanger til 50 Celler, altsaa bliver der 350 tilbage, som ikke komme i Celler. Udvalget har anseet det for sin Pligt at gjøre opmærksom herpaa, for at der ikke skulde være nogen Misforstaaelse i saa Henseende. Udvalgets Forslag slutter sig altsaa i det Væsentlige til Lovforslaget, saaledes som det er kommet fra det andet Thing. Der er nu fremkommet Endringsforslag fra et meget æret Medlem af Thinget (Rehmann), som først idag ere komne os i Hænde. Der har ikke været Væilighed for Udvalget til derom at conferere, idet Endringsforslagene temmelig seent vare stillede. Naar jeg altsaa udtaler mig om dem, er det tildeels kun for mit eget Vedkommende, men dog ogsaa noget, kan jeg sige, for det øvrige Udvalgs, idet det nemlig er klart, hvorom Endringsforslagene dreie sig. Det maa være mig tilladt ganske kort at berøre det, forbeholdende mig at komme tilbage dertil, naar den meget ærede Forslagsstiller har udtalt sig. Hensigten med Endringsforslagene er at stille det hele Spørgsmaal om Antallet af Cellerne uafgjort og at gjøre dette Spørgsmaal uafgjort ogsaa for Viborg Anstalts Vedkommende, som er den eneste Anstalt, Lovforslaget indeholder noget Bestemt om. Det er altsaa udgaaet fra den Tanke, at der ved Lovforslaget vil erholdes altfor saa Celler, og at

Cellestyret i en altfor ringe Grad vil blive anvendt. Jeg skal hertil bemærke, at det vel er saa, at selv om Lovforslaget tages til Følge, selv om man i Henhold til samme kommer til en Ombygning af Fængselet paa Christianshavn, der indretter saa stort et Antal Celler, som det maatte blive bestemt, saa vil dog Udvidelsen i Antal kun blive imellem 70—80, der vil i det Hele blive 100 Celler til 100 Forbedringshuussfanger paa Christianshavn, hvortil der i Viborg vil være 400 Forbedringshuussfanger til 50 Dagceller. Nu maa hertil bemærkes, at blandt de 350 Fanger, som ikke kunne komme i Celler, er der et ikke ringe Antal, som paa Grund af deres legemlige eller sjælelige Tilstand vilde være uskikede til at underkastes Cellestyret. Derhos maa der lægges Mærke til, at Lovforslaget gaer ud fra, at Cellestyret ikke skal anvendes paa Fanger over 40 Aar og Recidivister. Det er dette Hensyn, der ligger til Grund for det oprindelige Udkast. Efter de Overslag, der ere gjorte, har Regjeringsudkastet maattet mene, at der vilde være et saa stort Antal Forbedringshuussfanger paa 40 Aar og Recidivister, og paa disse har man altsaa meent, at Cellestyret ikke skulde anvendes. Derfor Lovforslaget, som det nu foreligger, vedtages, saa vil Antallet af Cellerne forøges med fra 70—80, og der bliver omtrent 350 Fanger, paa hvem Cellestyret ikke anvendes. Det hele Spørgsmaal om Cellestyrets Gjennemførelse er et saadant, hvorom der kan være meget forskellige Meninger, og hvis Afgjørelse er yderst vanskelig. For mit Vedkommende har jeg kunnet slutte mig til Udkastet, forbi jeg efter den Mening, jeg har kunnet danne mig, mener, at det vil kunne være tilstrækkeligt at anvende Cellestyret paa det Fangeantal, hvorfor det nu er bestemt, men jeg maa paa den anden Side dog gjøre gjældende, at det ikke vel kan forlanges af mig, at jeg i dette Spørgsmaal skulde kunne tale med Autoritet. Det er det Spørgsmaal, der fordrer et særegent Studium; hvorvel man ellers kan søge at forstaae sig en Mening, kan man dog vanskeligt uden et saadant have nogen saa aldeles bestemt Mening, at man vil paa tage sig noget Ansvar. Jeg skal derfor henstille Spørgsmaalet til Thingets Overveelse, kun